

ZARZĄDZENIE

Dnia 24 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w przedmiocie wniosku skazanego **H.W.** o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 24 marca 2023 r., sygn. akt II AKa 439/22, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 8 lipca 2022 r., sygn. akt III K 150/21, zarządził:

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez skazanego H. W .

UZASADNIENIE

W dniu 15 stycznia 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo skazanego H. W. datowane na dzień 7 stycznia 2025 r. zatytułowane „wniosek”, w którym skazany zwrócił się z wnioskiem o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu złożenia wniosku o wznowienie postępowania sądowego w sprawie o sygn. akt III K 150/21 (sygn. akt sądu odwoławczego II AKa 439/22) w oparciu o wniosek-skargę z dnia 3 sierpnia 2024 r. skierowaną do Ministerstwa Sprawiedliwości na podstawie art. 540 k.p.k. i in. wobec jego niewinnego skazania „w oparciu o fałszerstwa-manipulacje-łamanie praw konstytucyjnych, prawa KK, KPK, łamanie praw człowieka, braku praworządności, nadużycia władzy” (k. 2 akt).

Pismo to, potraktowane przez Przewodniczącego I-go Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego jako wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu złożony wraz z wnioskiem o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 24 marca 2023 r., sygn. akt II AKa 439/22,

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 8 lipca 2022 r., sygn. akt III K 150/21, zostało zarejestrowane w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt I KO 7/25 w dniu 16 stycznia 2025 r. (*k. 2 i 4 akt*). W kolejnym piśmie procesowym z dnia 4 lutego 2025 r. (datowanym na dzień 29 stycznia 2025 r.) skazany ponowił wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu i dodatkowo wniósł o wstrzymanie wykonania kary 25 lat pozbawienia wolności, powtarzając argumentację z pisma z dnia 7 stycznia 2025 r. (*k. 7-11 akt*). Postanowieniem z dnia 9 maja 2025 r. Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia objętego wnioskiem osobistym o wznowienie postępowania (*k. 49-50 akt*).

Po dokonaniu niezbędnej weryfikacji aktualnego stanu majątkowego skazanego (zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2025 r., *k. 13 akt*) w Administracji Zakładu Karnego w S. (*k. 21 akt*), zarządzeniem upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2025 r., na podstawie art. 78 § 1 k.p.k., art. 81 § 1 k.p.k. w zw. z art. 93 § 2 k.p.k., wyznaczono skazanemu H. W. obrońcę z urzędu w osobie adw. P. J. w celu zbadania akt sprawy Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu o sygn. II AKa 439/22 pod kątem ustalenia istnienia podstaw do ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub poinformowania Sądu Najwyższego przez obrońcę, że nie stwierdza się podstaw do złożenia takiego wniosku (*k. 23 akt*).

Pismem z dnia 12 maja 2025 r. obrońca z urzędu poinformował Sąd Najwyższy o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, przedstawiając stosowną argumentację w uzasadnieniu pisma/informacji (*k. 53-54 akt*).

Zarządzeniem upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2025 r. wezwano skazanego H. W. do przedłożenia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru, w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania oraz uiszczenia opłaty w kwocie 150 zł, pod rygorem odmowy przyjęcia jego osobistego wniosku z informacją, że Sąd Najwyższy nie ma obowiązku ponownego wyznaczania adwokata lub radcy prawnego z urzędu w celu wymuszenia złożenia wniosku o wznowienie postępowania (art. 84 § 3 k.p.k.); jednocześnie skazanemu przesłano

odpis informacji obrońcy z urzędu o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania z dnia 12 maja 2025 r. (*k. 75 akt*).

Powyższa korespondencja została skutecznie doręczona skazanemu do miejsca osadzenia – Zakładu Karnego w S. w dniu 20 maja 2025 r. (zwrotne potwierdzenie odbioru pokwitowane osobistym podpisem skazanego *k. 89 akt*).

W zakreślonym we wskazanym powyżej zarządzeniu upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2025 r. siedmiodniowym terminie, wnioskodawca – skazany H. W. nie usunął braku formalnego w postaci przedłożenia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 24 marca 2023 r., sygn. akt II AKa 439/22, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 8 lipca 2022 r., sygn. akt III K 150/21, sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru wraz z wymaganą opłatą. Przedstawił jedynie trzy pisma datowane na dzień 21 maja 2025 r., złożone w Administracji Zakładu Karnego w S. w dniu 22 maja 2025 r., a mianowicie prośbę (wniosek) o umorzenie kosztów-opłaty od wniosku o wznowienie postępowania w wysokości 150 zł (*k. 83 akt*) oraz wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu złożenia wniosku o wznowienie postępowania sądowego (*k. 84 akt*), uzasadniając je tym, że nie posiada środków finansowych na uiszczenie opłaty od ww. wniosku i ustanowienie obrońcy z wyboru, a także kolejny (drugi) wniosek o wstrzymanie wykonania kary 25 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 8 lipca 2022 r., sygn. akt III K 150/21, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 24 marca 2023 r., sygn. akt II AKa 439/22 (*k. 85 akt*) powtarzając w istocie argumentację z wniosku o wstrzymanie wykonania kary wymierzonej ww. orzeczeniem z dnia 29 stycznia 2025 r., rozpoznanego postanowieniem z dnia 9 maja 2025 r. Bez wątpienia pisma te nie stanowią uzupełnienia braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez skazanego H. W. .

W tym miejscu przypomnieć należy, że wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, winien czynić zadość wymogowi przymusu adwokacko-radcowskiego, tj. winien być sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego (art. 545 § 2 k.p.k.). Skoro w terminie siedmiu dni od

otrzymania zarządzenia upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego (tj. do dnia 27 maja 2025 r.) wnioskodawca H. W. nie uzupełnił braku formalnego (art. 120 k.p.k.) swojego pisma procesowego domagającego się wznowienia postępowania, nie przedkładając w wyznaczonym przedziale czasowym wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego oraz opłaty od wniosku w kwocie 150 zł, to w tej sytuacji faktycznej nie pozostawało nic innego, jak tylko odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez H. W. w oparciu o treść przepisów art. 530 § 2 k.p.k. i art. 120 § 2 k.p.k., odpowiednio stosowanych w postępowaniu w przedmiocie wznowienia postępowania (art. 545 § 1 k.p.k.). Na odmowę przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania karnego, zgodnie z art. 545 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k., przysługuje środek odwoławczy (zażalenie). Jednocześnie nadmienić należy, że zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania nie jest objęte przymusem adwokacko-radcowskim. Istniejące w tym zakresie ograniczenie zostało zniesione z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. - o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. 2007 r. Nr 20, poz. 116), tj. z dniem 16 lutego 2007 r. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 2 października 2007 r., II KZ 28/07, LEX nr 567834; z dnia 12 czerwca 2007 r., V KZ 33/07, LEX nr 569381).

[J.J.]

[a.ł]